

[Skatteministeren]

årenes løb opbygge et fuldstændig uigennemskueligt regelsæt, som bestemt ikke giver den tilsigtede retfærdighed.

Hvem magter overhovedet at gennemskue disse meget, meget indviklede hovedregler og undtagelser fra hovedregler? Det gør kun dem, der har ressourcer til at understøtte sig med dyre rådgivere, så det er en stor misforståelse at tro, at skattelovgivningen bliver mere retfærdig, fordi man med pincet forsøger at komme rundt i alle hjørner.

I særlig grad har hr. Klaus Hækkerup og hr. Stavad været inde på den del af forslaget, der omhandler ligningslovens § 16 B om tilbage salg af aktier til det udstedende selskab. Efter forslaget skal denne bestemmelse alene anvendes på hovedaktionærer, der bevarer indflydelse i selskabet, mens alle øvrige aktionærer behandles efter de almindelige regler om beskattning af fortjeneste eller tab ved afståelse af aktier til andre end det udstedende selskab.

Det er klart, at det fremsatte forslag netop indebærer en kraftig forenkling, og derfor må jeg selvfølgelig også klart afvise hr. Stavad, når han siger, at sigtet med forslaget har været et andet. Jeg kunne selvfølgelig ikke drømme om at fremsætte et forslag, hvis sigte var at åbne for det, som hr. Stavad kalder skattefusk. Der er tale om et forslag, der indebærer en kraftig forenkling, fordi det vil betyde, at vi fjerner et stort antal dispensationsansøgninger.

Den regel, vi har i § 16 B, er i dag udtryk for en meget vidtgående værnsregel. Baggrunden for bestemmelsen er – det har også været fremme i debatten – ønsket om at undgå en omgåelse af udbyttebeskattningen ved aktionærens tilbagesalg af aktier til det udstedende selskab, hvor aktionæren formidler ud af selskabet, samtidig med at aktionærindflydelsen bevares. Det sker der ingen ændring i. Men bestemmelsen er udformet meget bredt og omfatter derfor også den situation, hvor en mindretalsaktionær, der ingen mulighed har for at øve en bestemmende indflydelse i selskabet, sælger små aktieposter tilbage til det udstedende selskab.

Det, forslaget vil betyde, er, at småaktionærer i selskaber med en stor aktionærkreds fremover slipper for ulejligheden med at søge om dispensation. Efter de hidtil anvendte retningslinjer er der faktisk altid givet en sådan dispensation, så i realiteten tilsigtes der sådan set ikke nogen ændring af tilstanden på området, men

kun at vi skal slippe for arbejdet med at behandle dispensationsansøgningerne. Derfor må jeg selvfølgelig også afvise Socialdemokratiets ændringsforslag, som ville betyde, at dette forenklingssigte går tabt.

Hr. Jens Thoft har beskæftiget sig med forslaget om handelsrenter. Det forslag indebærer, at handelsrenter ved køb af obligationer og pantebreve altid skal fradrages i den skattepligtige indkomst i købsåret i stedet for som nu i visse tilfælde at blive fremført til fradrag i efterfølgende års skattepligtige indkomst. Også det forslag medfører en forenkling og gør det muligt at fortrykke obligationsrenter på selvangivelsen. Hr. Jens Thoft beskæftigede sig også en hel del med muligheden for skattetænkning i denne forbindelse.

Efter min opfattelse vil det ikke kunne betale sig at foretage egentlig spekulation i skatteudskydelse f.eks. ved for lånte midler at anskaffe en større post obligationer ved førstkommande termin i det efterfølgende år. Beregninger viser, at rentegevinsten ved skatteudskydelsen under normale omstændigheder end ikke vil kunne opveje kurtagen ved køb og salg af obligationerne.

Skal skatteyderen lånefinansiere obligationskøbet, opstår der yderligere omkostninger, bl.a. stempelafgift af lånet. Hertil kommer, at den flytning af kapitalindkomsten, som en skatteudskydelse forudsætter, udløser ekstra 6 pct. skat.

Hr. Jens Thoft sagde også, at det egentlig var lidt underligt, at jeg ville besvære Folketinget med det, fordi der allerede i dag er en hjemmel i skattekontrolloven, som kunne udnyttes til at opnå den tilsigtede forenkling. Det er rigtigt, at efter skattekontrollovens § 10 b skal der efter regler, der fastsættes af skatteministeren, ske indberetning om overdragelse af obligationer og af rentekuponer, herunder bl.a. om de handelsrenter, der indgår i overdragelsen.

Men jeg har faktisk allerede over for Skatteudvalget, nemlig i et svar på spørgsmål 60, redegjort for, hvorfor denne hjemmel ikke er blevet udnyttet. Det skyldes ganske enkelt, at de gældende regler for periodisering af handelsrenter på obligationer mellem forskellige indkomstår mildt sagt er ganske vanskeligt tilgængelige for de fleste mennesker, og at det er skattemyndighedernes erfaring, at de skattepligtige i vidt omfang allerede selvangiver handelsren-